

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-17-26

Druk nr 2276

Warszawa, 20 lutego 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 r.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów
Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia
11 grudnia 2025 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 11 grudnia 2025 roku we Lwowie została podpisana Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2026 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Karol Nawrocki

PREZES RADY MINISTRÓW

Donald Tusk

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa dotyczy współpracy polskich i ukraińskich organów właściwych do ochrony porządku publicznego i zwalczania przestępczości. Jej celem jest stworzenie lepszych ram prawnych dla wykrywania, zapobiegania oraz zwalczania przestępczości.

Obecnie obowiązuje *Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej*, podpisana w Kijowie dnia 3 marca 1999 r. (Dz. U. z 2004 r. poz. 343; dalej jako „Umowa z 1999 r.”).

Argumentami przemawiającymi za związaniem się nową umową jest potrzeba dostosowania form i zasad współpracy w zwalczaniu przestępczości do nowych metod popełniania przestępstw, a także unormowania stosowania dodatkowych form działań operacyjnych, w tym przesyłki niejawnie nadzorowanej. Postanowienia Umowy z 1999 r. są oceniane jako niewystarczające dla realizacji zakładanego celu.

Istniejącą do tej pory współpracę właściwych organów ochrony porządku publicznego obu Państw należy ocenić pozytywnie. Jednakże doświadczenie zdobyte przez ostatnie lata pokazało, że dotychczasowe formy współpracy są niewystarczające dla przeciwstawienia się obecnym zagrożeniom. Powstała zatem konieczność zawarcia nowej umowy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, która określa nowe formy bieżącej współpracy oraz umożliwia wspólne stosowanie wybranych instytucji prawnych istniejących w obu Państwach.

Dodatkowo duża skala migracji z Ukrainy do Rzeczypospolitej Polskiej, doznająca intensyfikacji w warunkach konfliktu zbrojnego i objęcia obywateli Ukrainy ochroną czasową, stwarza ryzyko wzrostu liczby notowanych wykroczeń i przestępstw, których sprawcami albo ofiarami mogą być migrujący obywatele Ukrainy (wykroczenia popełniane w ruchu drogowym, przestępstwa przeciwko prawom pracowniczym). Nowa Umowa pozwoli służbom obu Państw na efektywniejsze egzekwowanie prawa.

2. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W stosunku do Umowy z 1999 r., która reguluje współpracę w zakresie zapobiegania (także zwalczania oraz ujawniania sprawców) przestępczości zorganizowanej, w szczególności w odniesieniu do wymienionych w niej przestępstw, przepisy nowej Umowy przewidują współpracę właściwych organów Stron w odniesieniu do wszystkich przestępstw

w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, a ponadto zakładają współpracę w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu wymienionych enumeratywnie wykroczeń. Umowa poszerza także katalog organów właściwych do podejmowania współpracy, w tym upoważnia do niej nie tylko organy centralne, ale również przygraniczne. Reguluje nowe formy współpracy jak przesyłka niejawnie nadzorowana oraz przewiduje możliwość wymiany oficerów łącznikowych. Określa uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie Umowy będą wykonywać czynności na terytorium Państwa drugiej Strony.

Umowa wyczerpująco reguluje również zasady ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. *w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW* (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89, z późn. zm.; dalej jako „dyrektywa 2016/680”).

Umowa składa się z następujących rozdziałów:

- 1) Przedmiot i zakres współpracy;
- 2) Formy współpracy;
- 3) Inne postanowienia;
- 4) Postanowienia wykonawcze i końcowe.

W myśl art. 1 ust. 1 Umowy Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępstw oraz ściganiu ich sprawców w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, w tym do wzajemnego udzielania pomocy, co stanowi nadrzędny cel dwustronnej współpracy. Ponadto Strony będą zobowiązane do współpracy w: poszukiwaniu osób zaginionych lub osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości; podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości i nieznanych zwłok; poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia; wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstw, a także innego mienia uzyskanego w wyniku przestępstwa lub służącego do jego popełnienia.

Art. 1 w ust. 3 wprowadza zobowiązanie do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu czynów zabronionych, które są uznawane za określone wykroczenia według prawa wewnętrznego obu Państw Stron lub uznawane za wymienione wykroczenia według prawa wewnętrznego jednego Państwa Strony, a zarazem jakiegokolwiek przestępstwo według

prawa wewnętrznego drugiego Państwa Strony – sformułowany katalog wykroczeń objętych zakresem Umowy ma charakter zamknięty.

Art. 2 określa organy właściwe do realizacji Umowy. Przepis ten wymienia zarówno organy centralne (ust. 2), jak i organy przygraniczne (ust. 3) obu Państw Stron.

Zgodnie z art. 3 współpraca odbywać się będzie na wniosek właściwych organów Państw Stron. Co do zasady wnioski powinien być przekazany na piśmie, jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki dopuszcza się złożenie wniosku ustnie, a następnie jego niezwłoczne potwierdzenie na piśmie. Wniosek powinien zawierać także szczegółowe określenie zakresu współpracy lub wymiany informacji, w tym uzasadnienie oraz pożądaný termin realizacji wniosku. Określenie terminu we wnioskach wpłynie na szybkość ich realizacji.

W rozdziale II określono podstawowe formy współpracy. Przede wszystkim współpraca Stron Umowy będzie polegała na wymianie informacji. Katalog informacji wymienianych przez właściwe organy określa art. 4 Umowy. Istotne jest, że wymiana informacji odbywać się będzie na zasadzie wzajemności. Oznacza to, że w przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym jednej Strony nie jest możliwe przekazywanie określonych informacji, to nie może ona żądać przekazania podobnych informacji od drugiej Strony, ani druga Strona nie może wymagać tego, przekazując swój wniosek.

Konsekwencją ustanowienia współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i ściganiu wykroczeń, określonych w art. 1 ust. 3, jest art. 5 Umowy, który daje możliwość przekazywania niezbędnych informacji, mogących przyczynić się do wykrycia sprawców tych wykroczeń. Należy zauważyć, iż jedyną formą współpracy odnośnie do wykroczeń jest wymiana posiadanych informacji.

Art. 6 umożliwia przekazywanie między właściwymi organami Stron, w wyznaczonych miejscach blisko granicy, osób pozbawionych wolności, wydawanych na podstawie umów międzynarodowych, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

Art. 7 umożliwia wymianę oficerów łącznikowych, którzy są oddelegowani do wykonywania określonych zadań na terytorium Państwa drugiej Strony.

Art. 8 daje z kolei możliwość współpracy w innych formach, np. przez tworzenie wspólnych zespołów zadaniowych czy realizowanie wspólnych programów profilaktycznych i wzajemne umożliwianie wizyt studyjnych.

Ważną kwestią jest także współpraca w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego i naukowo-techniczna, polegająca przede wszystkim na wymianie doświadczeń, dobrych praktyk oraz wymianie ekspertów. Zakres tej współpracy został określony w art. 9 i art. 10 Umowy.

W art. 11 Umowy uregulowana została instytucja przesyłki niejawnie nadzorowanej. Instytucja ta będzie mogła zostać zastosowana na wniosek Strony, jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione. Strona wezwana zapewni dalszy ciągły nadzór nad przesyłką w taki sposób, aby istniała w każdym czasie możliwość jej przejęcia i zatrzymania sprawców przestępstwa. Przesyłka niejawnie nadzorowana będzie realizowana na terytorium Państwa Strony, do której skierowano wniosek, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa tej Strony.

W rozdziale III „Inne postanowienia” uregulowano możliwość całkowitej lub częściowej odmowy współpracy albo uzależnienia jej od spełnienia określonych warunków (art. 12). W każdym przypadku, jeżeli Strona uzna, że takie działanie może zagrażać jej bezpieczeństwu lub suwerenności, będzie mogła odmówić współpracy lub zażądać jej przerwania.

Art. 13 dotyczy wymiany informacji niejawnych przekazywanych w ramach współpracy podejmowanej na podstawie Umowy. W związku z tym, że dnia 27 sierpnia 2015 r. w Warszawie Strony zawarły *Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o wzajemnej ochronie informacji niejawnych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 81), jej zasady mają być stosowane również w przypadku wymiany informacji na podstawie Umowy.

W art. 14 i art. 15 określono zasady dotyczące ochrony przekazywanych danych osobowych. Zasady te są zgodne z dyrektywą 2016/680.

Ponadto Umowa reguluje kwestie zadośćuczynienia roszczeniom odszkodowawczym (art. 16) oraz odpowiedzialność funkcjonariuszy i pracowników (art. 17). Określa również – w art. 18 – uprawnienia, jakie mogą przysługiwać funkcjonariuszom w związku z realizacją zadań na terytorium Państwa drugiej Strony. Funkcjonariuszom takim nie będą przysługiwać uprawnienia władcze, o ile Umowa nie stanowi inaczej, co zostało sformułowane w ust. 1 omawianego artykułu. Wśród ich uprawnień znajdują się uprawnienia do noszenia umundurowania lub innych widocznych znaków identyfikacyjnych, a także korzystania z pojazdów służbowych, jednostek pływających czy statków powietrznych, przy czym, zgodnie z ust. 3, właściwe organy Państwa drugiej Strony będą mogły wyłączyć te uprawnienia lub uzależnić je od spełnienia dodatkowych warunków.

Art. 19 określa, że przy realizacji postanowień Umowy właściwe organy Państw Stron będą posługiwać się językami polskim, ukraińskim, angielskim lub innymi językami przez nie uzgodnionymi.

Zgodnie z art. 20 Strony będą ponosiły tylko koszty związane z własnymi działaniami. W odróżnieniu od obecnie obowiązującej Umowy z 1999 r., wedle której kryterium decydującym dla wskazania podmiotu zobowiązanego jest miejsce ich wystąpienia, nowe rozwiązanie daje wyraz zasadzie, że w każdym przypadku Strona jest odpowiedzialna za własnych funkcjonariuszy. Jednocześnie Strony będą mogły ustalić inne zasady ponoszenia kosztów.

Art. 21 dotyczy rozstrzygania sporów wynikających z interpretacji lub wykonywania postanowień Umowy przez Strony. Przepis wyklucza przedłożenie rozstrzygnięcia sporu stronie trzeciej.

Rozdział IV „Postanowienia wykonawcze i końcowe” obejmuje zasady wymiany i aktualizacji danych kontaktowych właściwych organów (art. 22), możliwość zawierania uszczegóławiających postanowienia Umowy porozumień wykonawczych, niebędących umowami międzynarodowymi (art. 23) oraz reguluje stosunek Umowy do innych umów międzynarodowych (art. 24).

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Współpraca, będąca przedmiotem Umowy, prowadzona między właściwymi organami Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy, spowoduje korzystny oddźwięk społeczny i polityczny w obu Państwach, przede wszystkim w związku z uzyskaniem większej skuteczności w zwalczaniu przestępczości.

Umowa nie narusza interesów Rzeczypospolitej Polskiej. Wejście w życie Umowy umożliwi skuteczną walkę z przestępczością. Jednocześnie w każdym przypadku, kiedy jedna ze Stron uzna, że współpraca na podstawie Umowy może naruszać, w szczególności, jej suwerenność, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy, może odmówić takiej współpracy lub uzależnić ją od spełnienia określonych warunków.

Wejście Umowy w życie nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia wydatków ani skutków finansowych dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej.

W art. 20 Umowy przyjęto zasadę, że każda Strona pokrywa jedynie koszty poniesione przez jej organy w związku z realizacją Umowy. Strony będą mogły w każdym przypadku uzgodnić inny podział kosztów, ale będzie on zależny od ich możliwości finansowych określonych w budżetach krajowych.

W odniesieniu do ewentualnych skutków gospodarczych wejścia w życie Umowy, trudno obecnie je przewidzieć. Należy jednak przypuszczać, że ponieważ współpraca organów regulowana przepisami Umowy przyczyni się do zmniejszenia przestępczości zorganizowanej, ewentualne skutki gospodarcze będą miały pozytywny charakter. W szczególności wejście w życie Umowy może przyczynić się do wzrostu pewności dwustronnego obrotu gospodarczego, a także zwiększenia bezpieczeństwa stosunków gospodarczych.

Skutkiem prawnym wejścia w życie Umowy będzie istnienie podstaw prawnych oraz procedur do prowadzenia współpracy służb polskich i ukraińskich w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego w obszarze zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej i innych rodzajów przestępczości. Umowa ustanawia ramy prawne współpracy między właściwymi organami obu Stron, w szczególności przez wymianę informacji dotyczących m.in. istotnych okoliczności związanych z popełnieniem przestępstw oraz technik i metod działania organizacji przestępczych. Podejmowane czynności operacyjne będą mieć na celu zredukowanie liczby przestępstw.

Umowa nie spowoduje konieczności dokonywania zmian w prawie wewnętrznym.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Umową

Umowa dotyczy przede wszystkim organów ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, ustanawiając ramy współpracy tych organów. Podmiotami prawa wewnętrznego, których dotyczy Umowa, są w Rzeczypospolitej Polskiej: minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, a także Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji (w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej), Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości (w zakresie zwalczania cyberprzestępczości), Dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, Komendant Główny Straży Granicznej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Ponadto Umowa będzie dotyczyć osób fizycznych i osób prawnych w takim zakresie, w jakim będą one zaangażowane w popełnianie przestępstw na terytoriach Państw Stron.

Kwestie związane z zakresem i zasadami wykonywania przez zagranicznych funkcjonariuszy obowiązków służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kwestie odnoszące się do zadośćuczynienia ewentualnym roszczeniom odszkodowawczym dotyczą wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.), a także spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy.

W związku z powyższym związanie Rzeczypospolitej Polskiej Umową nastąpi zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. *o umowach międzynarodowych* (Dz. U. 2020 r. poz. 127) w związku z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Umowa została podpisana we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 roku. Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej Umowę podpisał Pan Marcin Kierwiński, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Z upoważnienia Gabinetu Ministrów Ukrainy Umowę podpisał Pan Ihor Kłymenko, Minister Spraw Wewnętrznych.

UMOWA
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Gabinetem Ministrów Ukrainy
o współpracy w zwalczaniu przestępczości

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Gabinet Ministrów Ukrainy (zwane dalej „Stronami”),

- powodowane pragnieniem dalszego rozwoju współpracy i utrwalania stosunków przyjaźni między Państwami Stron,
- zdając sobie sprawę, że przestępczość we wszystkich swoich przejawach i formach stanowi coraz większe zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, stabilności politycznej, gospodarczej i społecznej,
- przekonane o istotnym znaczeniu współpracy właściwych organów obu Państw Stron w zwalczaniu przestępczości oraz ustaleniu jak najlepszych zasad, form i metod ich operacyjnego współdziałania,
- uwzględniając swoje zobowiązania międzynarodowe oraz prawo wewnętrzne Państw Stron,
- kierując się zasadami wzajemnego poszanowania suwerenności, niepodległości, równości, integralności terytorialnej, nieingerencji w sprawy wewnętrzne Państw Stron,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I
Przedmiot i zakres współpracy

Artykuł 1
Zakres współpracy

1. Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępstw oraz ściganiu ich sprawców w rozumieniu prawa wewnętrznego obu Państw Stron, w tym wzajemnego udzielania pomocy przez właściwe organy, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 niniejszej Umowy, oraz zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa i porządku publicznego.
2. Strony zobowiązują się także do współpracy w przedmiocie:

- 1) poszukiwania osób zaginionych lub osób ukrywających się przed organami ścigania lub wymiaru sprawiedliwości;
- 2) podejmowania czynności związanych z identyfikacją osób o nieustalonej tożsamości i nieznanymi zwłokami;
- 3) poszukiwania przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia;
- 4) wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstw, a także innego mienia uzyskanego w wyniku przestępstwa lub służącego do jego popełnienia.

3. Strony zobowiązują się do współpracy w zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu czynów zabronionych, które uznawane są za następujące wykroczenia według prawa wewnętrznego obu Państw Stron lub uznawane są za następujące wykroczenia według prawa wewnętrznego jednego Państwa Strony, a zarazem jakiegokolwiek przestępstwo według prawa wewnętrznego drugiego Państwa Strony, stanowiących:

- 1) kradzież lub przywłaszczenie;
- 2) uszkodzenie lub zniszczenie mienia;
- 3) spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym;
- 4) prowadzenie pojazdu bez uprawnień;
- 5) prowadzenie pojazdu przez osoby będące w stanie po użyciu alkoholu, narkotyków lub podobnie działających środków;
- 6) przekroczenie granicy państwowej wbrew przepisom prawa;
- 7) przebywanie cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tytułu prawnego oraz przebywanie cudzoziemców lub bezpaństwowców na terytorium Ukrainy bez tytułu prawnego;
- 8) niewykonanie przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązku opuszczenia terytorium Państwa Strony oraz niewykonanie przez cudzoziemców lub bezpaństwowców na terytorium Ukrainy obowiązku opuszczenia terytorium Państwa Strony.

Artykuł 2 Właściwe organy

1. Właściwymi organami Państw Stron do współpracy w ramach niniejszej Umowy są organy centralne oraz organy terenowe, których jurysdykcja rozciąga się na regiony przygraniczne.

2. Organami centralnymi Państw Stron są:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - minister właściwy do spraw wewnętrznych,
 - minister właściwy do spraw finansów publicznych,
 - Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
 - Komendant Główny Policji,
 - Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej,
 - Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, w zakresie zwalczania cyberprzestępczości,
 - Dyrektor Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji,
 - Komendant Główny Straży Granicznej,
 - Szef Krajowej Administracji Skarbowej;

2) po stronie Ukrainy:

- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Ukrainy,
- Narodowa Policja Ukrainy,
- Administracja Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- Państwowe Biuro Śledcze,
- Służba Bezpieczeństwa Ukrainy,
- Państwowa Służba Celna Ukrainy,
- Państwowa Służba Monitoringu Finansowego Ukrainy,
- Narodowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy,
- Biuro Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy,
- Państwowa Służba Ukrainy do spraw Leków i Kontroli Narkotyków.

3. Organy terenowe, których jurysdykcja rozciąga się na regiony przygraniczne:

1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:

- Komendant Wojewódzki Policji w Lublinie,
- Komendant Wojewódzki Policji w Rzeszowie,
- Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej w Przemyślu,
- Komendant Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej w Chełmie,
- Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Celno-Skarbowego w Przemyślu,
- Naczelnik Lubelskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białej Podlaskiej;

2) po stronie Ukrainy:

- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie lwowskim,
- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie wołyńskim,
- Główny Departament Narodowej Policji w obwodzie zakarpackim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie wołyńskim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie zakarpackim,
- Departament Terenowy Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego w obwodzie lwowskim,
- Departament Terenowy Państwowego Biura Śledczego z siedzibą we Lwowie,
- Zachodni Departament Regionalny Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- 7 Karpacki Oddział Straży Granicznej Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
- 6 Wołyński Oddział Straży Granicznej Państwowej Służby Granicznej Ukrainy.

Artykuł 3 **Wniosek o współpracę**

1. Współpraca właściwych organów Państw Stron odbywa się na podstawie wniosków. Wnioski są przekazywane właściwym organom Państwa drugiej Strony zgodnie z ich właściwością.

2. Wniosek oraz odpowiedź na niego sporządzane są na piśmie przez właściwy organ Państwa Strony i przekazywane z wykorzystaniem dostępnych technicznych środków komunikacji. W szczególnie pilnym przypadku wniosek może zostać przekazany ustnie i niezwłocznie dostarczony na piśmie.

3. Wniosek zawiera nazwę organu, który występuje z wnioskiem, oraz organu, do którego wniosek został skierowany, opis przedmiotu wniosku i jego

uzasadnienie ze wskazaniem oczekiwanego sposobu jego realizacji, w tym czynności, jakie powinny zostać wykonane w celu jego realizacji, a także sugerowanego terminu jego realizacji. W przypadku wniosku o przekazanie informacji uzasadnienie zawiera cel i planowany sposób wykorzystania przekazanych informacji. Do wniosku powinny być dołączone niezbędne, związane z nim dokumenty.

4. Do wniosku lub odpowiedzi na niego dołącza się tłumaczenie na język urzędowy Strony, do której kierowany jest wniosek lub odpowiedź na niego, albo na język angielski, chyba że stosuje się formularze dwujęzyczne, uzgodnione między właściwymi organami Państw Stron.

5. Jeżeli wniosek zostaje przekazany do organu, który jest niewłaściwy do jego realizacji, to ten organ przekazuje go organowi właściwemu Państwa Strony i informuje o tym właściwy organ Państwa Strony, który wystąpił z wnioskiem. Organ właściwy, któremu przekazano wniosek zgodnie z właściwością, realizuje go i odpowiada bezpośrednio organowi właściwemu Państwa Strony, który wystąpił z wnioskiem.

6. W przypadku całkowitej lub częściowej niemożności realizacji wniosku zgodnie z określonymi w nim warunkami, organ właściwy Państwa Strony, do którego skierowano wniosek, niezwłocznie na piśmie powiadamia o tym organ właściwy, który wystąpił z wnioskiem, a w przypadkach niecierpiących zwłoki drogą elektroniczną lub ustnie.

Rozdział II

Formy współpracy

Artykuł 4

Wymiana informacji

1. W ramach współpracy, o której mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron, na zasadzie wzajemności i nieodpłatnie, będą na uzasadniony wniosek, w szczególności:

- 1) przekazywać, o ile prawo wewnętrzne Państwa Strony, do której skierowano wniosek, nie stanowi inaczej, niezbędne informacje mogące przyczynić się do zapobiegania, wykrywania, zwalczania przestępstw oraz ścigania ich sprawców, w tym informacje dotyczące:
 - a) sprawców przestępstw lub osób podejrzanych o ich popełnienie,
 - b) osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa,
 - c) istotnych okoliczności (czas, miejsce, środki transportu, sposób popełnienia przestępstwa, przedmiot i cechy szczególne przestępstwa oraz jakie przepisy prawa zostały naruszone),
 - d) podjętych już czynności i ich wyniku,
 - e) powiązań między sprawcami przestępstw, osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, pokrzywdzonymi oraz świadkami oraz środowiska, w którym przebywają,
 - f) struktur, organizacji oraz metod działania zorganizowanych grup albo organizacji przestępczych,
 - g) typowych wzorców zachowań sprawców przestępstw, zorganizowanych grup albo organizacji przestępczych,
 - h) podmiotów gospodarczych, które mogą być związane z działalnością przestępczą oraz osób powiązanych z tymi podmiotami;
- 2) przekazywać niezbędne informacje dotyczące:

- a) właścicieli, osób uprawnionych do używania, osób kierujących środkami transportu i operatorów bezzałogowych statków powietrznych, które wykorzystuje się w celu popełniania przestępstw kryminalnych,
- b) danych identyfikujących środki transportu, bezzałogowe statki powietrzne,
- c) dokumentów potwierdzających prawo do prowadzenia środków transportu, w tym dokumentów środków transportu,
- d) miejsca pobytu cudzoziemców lub bezpieczeństwa na terytorium Ukrainy oraz cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i statusu ich pobytu, a także wyników kontroli legalności pobytu tych osób podejrzanych o popełnienie przestępstw lub osób poszukiwanych,
- e) abonentów i użytkowników sieci telekomunikacyjnych lub teleinformatycznych, będących osobami podejrzаныmi, w szczególności wykazów połączeń oraz miejsca i czasu logowania się przez takich abonentów i użytkowników,
- f) rozpytania osób,
- g) sprawdzenia i ustalenia tożsamości sprawców przestępstw lub osób podejrzanych o ich popełnienie,
- h) planowania, przygotowywania i przeprowadzania czynności poszukiwawczych,
- i) oględzin, zabezpieczania i dokumentacji śladów,
- j) numerów rachunków bankowych należących do osób podejrzanych;
- 3) przekazywać informacje o nielegalnym obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi oraz prekursorami, o miejscach i metodach ich wytwarzania i przechowywania oraz o miejscach ich przeznaczenia;
- 4) udostępniać próbki nowych środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz innych niebezpiecznych substancji;
- 5) wymieniać informacje o przepisach prawa i doświadczenia w zakresie nadzoru nad legalnym obrotem środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami;
- 6) przekazywać informacje o nielegalnym wytwarzaniu, przechowywaniu, zbycie lub transporcie w celach zbytu towarów akcyzowych;
- 7) przekazywać informacje dotyczące wzorów dokumentów, w szczególności uprawniających do wjazdu i pobytu, dokumentów środków transportu i potwierdzających prawo do prowadzenia środków transportu;
- 8) przekazywać informacje o szlakach i skali nielegalnej migracji oraz o zjawiskach migracyjnych i związanych z tym przepisach prawa;
- 9) przekazywać niezbędne informacje przyczyniające się do identyfikacji rzeczy, w szczególności broni, amunicji i materiałów wybuchowych, lub informacje o ich aktualnych i poprzednich właścicielach lub posiadaczach oraz próbki materiałów wybuchowych i innych materiałów niebezpiecznych;
- 10) wymieniać informacje o planowanych i popełnionych zamachach terrorystycznych, o metodach i technikach działania sprawców tych zamachów lub osób podejrzanych o ich popełnienie oraz o ugrupowaniach lub organizacjach terrorystycznych planujących lub popełniających przestępstwa na szkodę ważnych interesów jednej ze Stron oraz podejmować inne wspólne działania, uzasadnione potrzebą zapobiegania terroryzmowi i jego zwalczania;
- 11) wymieniać informacje na temat przypadków handlu ludźmi.

2. Właściwe organy Państw Stron mogą z własnej inicjatywy dostarczać lub wymieniać inne informacje w zgodzie z przepisami prawa wewnętrznego swojego Państwa.

3. Jeżeli w procesie współpracy przekazano nieprawidłowe informacje lub informacje, które nie powinny zostać przekazane, organ właściwy, który je przekazał, niezwłocznie informuje o tym organ właściwy, który je otrzymał. W takim przypadku organ właściwy otrzymujący niezwłocznie usuwa lub niszczy takie dane.

Artykuł 5

Wymiana informacji w sprawach o wykroczenia

W ramach współpracy, o której mowa w artykule 1 ustęp 3 niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron będą, na wniosek, nieodpłatnie przekazywać niezbędne informacje mogące przyczynić się do ujawnienia wykroczeń oraz wykrycia sprawców wykroczeń lub osób podejrzanych o ich popełnienie. Przekazywanie obejmuje informacje będące w posiadaniu Strony, do której skierowano wniosek. Artykuł 4 ustęp 3 niniejszej Umowy stosuje się odpowiednio.

Artykuł 6

Przekazywanie osób na granicy

Faktyczne przekazywanie osób pozbawionych wolności, wydawanych na podstawie umów międzynarodowych wiążących Państwa Strony, może odbywać się w odpowiednio przygotowanych miejscach w pobliżu granicy lądowej lub na lotniskach, w sposób uzgodniony przez właściwe organy Państw Stron, zgodnie z wymogami dotyczącymi przekraczania granicy zewnętrznej Unii Europejskiej.

Artykuł 7

Wymiana oficerów łącznikowych

1. W celu usprawnienia realizacji niniejszej Umowy organy centralne Państwa jednej Strony mogą oddelegować funkcjonariusza do wykonywania określonych zadań, jako oficera łącznikowego lub upoważnionego przedstawiciela, na terytorium Państwa drugiej Strony.

2. Właściwe organy Państwa Strony udzielają oficerom łącznikowym lub upoważnionym przedstawicielom Państwa drugiej Strony wszelkiej pomocy w celu wykonywania ich zadań.

Artykuł 8

Inne formy współpracy

1. Właściwe organy Państw Stron mogą prowadzić współpracę, o której mowa w artykule 1 niniejszej Umowy, w szczególności przez:

- 1) sporządzanie wspólnych raportów sytuacyjnych dotyczących zwalczania przestępczości;
- 2) tworzenie wspólnych grup roboczych oraz delegowanie do nich swoich przedstawicieli;

- 3) wyznaczanie osób do stałych kontaktów;
 - 4) planowanie i realizowanie wspólnych programów zapobiegania przestępczości;
 - 5) wzajemne umożliwianie wizyt studyjnych;
 - 6) zapraszanie przedstawicieli właściwych organów Państw Stron w charakterze obserwatora;
 - 7) udział w międzynarodowych spotkaniach służących wymianie doświadczeń;
 - 8) użyczanie lub nieodpłatne przekazywanie wyposażenia lub środków technicznych.
2. Właściwe organy Państw Stron mogą, w zależności od potrzeb, organizować spotkania dotyczące kształtu współpracy realizowanej na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Współpraca w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego

Właściwe organy Państw Stron mogą, w szczególności:

- 1) opracowywać programy edukacyjne i prowadzić szkolenia dla funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów drugiej Strony;
- 2) tworzyć warunki dla uczestnictwa funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów drugiej Strony w kształceniu i szkoleniu zawodowym;
- 3) opracowywać ogólne koncepcje organizacji kształcenia i szkolenia zawodowego;
- 4) prowadzić wspólne szkolenia, konferencje, seminaria, spotkania ekspertów, kursy językowe i inne szkolenia.

Artykuł 10

Współpraca naukowo-techniczna

W ramach współpracy naukowo-technicznej, właściwe organy Państw Stron mogą w szczególności:

- 1) wymieniać doświadczenia dotyczące zwalczania przestępczości, w szczególności najlepsze praktyki w zakresie analizy kryminalnej, stosowania nowoczesnych systemów i metod, środków technicznych oraz najnowszych technologii w zapobieganiu i przeciwdziałaniu przestępczości;
- 2) organizować wspólne spotkania ekspertów;
- 3) wymieniać doświadczenia dotyczące poprawy poziomu kompetencji funkcjonariuszy i pracowników właściwych organów Państw Stron;
- 4) udostępniać sobie wzajemnie specjalistyczny sprzęt i specjalistyczne pomieszczenia służbowe.

Artykuł 11

Przesyłka niejawnie nadzorowana

1. Jeżeli nie ma innej możliwości ustalenia osób uczestniczących w przestępstwie lub gdy ich ustalenie w inny sposób byłoby znacznie utrudnione, właściwy organ może wystąpić do właściwego organu drugiej Strony z wnioskiem o wyrażenie zgody na niejawne nadzorowanie przywozu, wywozu

i przewozu przedmiotów pochodzących z przestępstwa lub służących do jego popełnienia (zwane dalej „przesyłką niejawnie nadzorowaną”). Przedmiotami tymi mogą być w szczególności środki odurzające, substancje psychotropowe, ich analogi lub prekursorzy, nowe substancje psychoaktywne, broń, amunicja, materiały wybuchowe, towary, fałszywe środki płatnicze, dokumenty, papiery wartościowe, środki finansowe.

Właściwy organ Strony, do którego skierowano wniosek, może ograniczyć zgodę na niejawnie nadzorowanie przesyłki, uzależnić ją od spełnienia określonych warunków lub jej odmówić, zwłaszcza gdy wiąże się ono ze szczególnym ryzykiem dla życia lub zdrowia osób uczestniczących w przedsięwzięciu, dla ludności lub środowiska.

Przesyłka niejawnie nadzorowana, o której mowa w niniejszym artykule, jest realizowana na terytorium Państwa Strony, do której skierowano wniosek, zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa tej Strony.

2. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ustępie 1, należy skierować do:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Komendanta Głównego Policji,
 - b) Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji,
 - c) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - d) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo
 - e) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) po stronie Ukrainy:
 - a) Szefa Narodowej Policji Ukrainy,
 - b) Szefa Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
 - c) Dyrektora Państwowego Biura Śledczego,
 - d) Szefa Służby Bezpieczeństwa Ukrainy,
 - e) Dyrektora Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy albo
 - f) Dyrektora Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy.

3. Uprawnionymi do prowadzenia przesyłki niejawnie nadzorowanej, o której mowa w niniejszym artykule, są funkcjonariusze:

- 1) po stronie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) Policji,
 - b) Straży Granicznej,
 - c) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Służby Celno-Skarbowej;
- 2) po stronie Ukrainy:
 - a) Narodowej Policji Ukrainy,
 - b) Państwowej Służby Granicznej Ukrainy,
 - c) Państwowego Biura Śledczego,
 - d) Służby Bezpieczeństwa Ukrainy,
 - e) Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy,
 - f) Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego Ukrainy.

Rozdział III

Inne postanowienia

Artykuł 12

Odmowa współpracy

1. Właściwy organ Państwa Strony może odmówić całkowitej lub częściowej współpracy lub uzależnić ją od spełnienia określonych warunków, jeżeli uzna, że realizacja wniosku lub przeprowadzenie działania na podstawie niniejszej Umowy może:

- 1) naruszyć suwerenność, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy jego Państwa;
- 2) zagrażać bezpieczeństwu lub innym istotnym interesom jego Państwa;
- 3) naruszyć prawo wewnętrzne lub zobowiązania międzynarodowe Państwa Strony;
- 4) utrudniać czynności operacyjno-rozpoznawcze lub toczące się postępowanie karne;
- 5) zagrażać bezpieczeństwu osób biorących udział w tych czynnościach lub w tym postępowaniu.

2. Jeżeli właściwy organ Państwa Strony uzna, że realizacja wniosku lub przeprowadzenie działania na podstawie niniejszej Umowy może przyczynić się do naruszenia praw człowieka odmawia realizacji współpracy lub uzależnia ją od spełnienia określonych warunków.

Artykuł 13

Ochrona informacji niejawnych

1. W ramach współpracy na podstawie niniejszej Umowy, właściwe organy Państw Stron mogą wymieniać informacje niejawne bezpośrednio.

2. Ochrona informacji niejawnych między Stronami w związku z wykonywaniem niniejszej Umowy regulowana jest postanowieniami Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, podpisanej w Warszawie dnia 27 sierpnia 2015 roku.

Artykuł 14

Ochrona danych osobowych

1. Przetwarzanie danych osobowych związane z wykonywaniem niniejszej Umowy następuje zgodnie z prawem wewnętrznym Państwa Strony przekazującej dane osobowe, z uwzględnieniem następujących zasad:

- 1) przekazywanie danych osobowych jest niezbędne dla celów określonych w artykule 1 niniejszej Umowy;
- 2) dane osobowe przekazuje się wyłącznie właściwym organom Państwa drugiej Strony lub organom odpowiedzialnym w Państwie tej Strony za ochronę danych osobowych;
- 3) dane osobowe uzyskane od państwa trzeciego mogą być przekazane drugiej Stronie po uzyskaniu zgody tego państwa;

- 4) dane osobowe uzyskane od właściwego organu Państwa Strony przekazującej mogą być przekazane do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, jeżeli Strona przekazująca udzieliła zgody na dalsze ich przekazanie a państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa spełnia warunki bezpiecznego przetwarzania danych;
- 5) na wniosek właściwego organu Państwa Strony, który przekazał dane osobowe, informuje się go o sposobie ich wykorzystania oraz wyniku sprawy, w której dane te były wykorzystywane;
- 6) właściwy organ Państwa Strony, który przekazuje dane osobowe, zapewnia prawdziwość tych danych; jeżeli zostanie stwierdzone, że te dane są nieprawdziwe lub są to dane, których przekazanie było niedozwolone, należy niezwłocznie zawiadomić właściwy organ Państwa Strony, który je otrzymał; w takim wypadku organ ten ma obowiązek sprostować nieprawdziwe dane lub zniszczyć dane, których przekazanie było niedozwolone;
- 7) właściwy organ Państwa Strony przekazujący dane osobowe zawiadamia właściwy organ Państwa Strony otrzymujący dane o terminie, z upływem którego dane powinny zostać usunięte lub zniszczone, zgodnie z prawem wewnętrznym swojego Państwa; niezależnie od tego terminu wszystkie dane osobowe należy usunąć lub zniszczyć niezwłocznie po ustaniu celu, dla którego zostały zebrane; właściwy organ Państwa Strony, który przekazał dane jest zawiadamiany o takim usunięciu lub zniszczeniu danych, jak również o przyczynach ich usunięcia lub zniszczenia;
- 8) właściwe organy Państw Stron bez zbędnej zwłoki informują się o naruszeniach ochrony danych osobowych przekazanych na podstawie niniejszej Umowy, jeżeli naruszenie takie może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw i wolności osób, których dane są przetwarzane. Strony podejmą wszelkie możliwe działania mające na celu zapobieżenie skutkom takiego naruszenia;
- 9) osoba, której dane osobowe mają zostać lub zostały już przekazane, ma prawo do uzyskania informacji o przetwarzaniu jej danych osobowych, podstawie prawnej przetwarzania, okresie przechowywania danych oraz celu ich wykorzystania; osoba, której dane osobowe są przetwarzane, ma prawo uzyskania informacji o administratorze i jego danych kontaktowych, a także prawo żądania od administratora dostępu do danych osobowych, sprostowania lub usunięcia danych osobowych lub ograniczenia przetwarzania jej danych osobowych. Osobie, której dane osobowe mają zostać lub zostały już przekazane, przysługuje prawo do żądania ich modyfikacji lub usunięcia jeżeli uzna, że dane osobowe są nieprawidłowe lub przetwarzane są niezgodnie z prawem; właściwy organ Państwa Strony, który otrzymał dane osobowe, może przekazać informacje dotyczące tych danych dopiero po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego organu przekazującego Państwa Strony;
- 10) osoby, których dane dotyczą, mają prawo odwołania się do sądu lub organu administracyjnego Państwa Strony, który będzie zapewniał realizację przysługujących im praw w sytuacji, gdy takie osoby uznają, że ich dane osobowe są przetwarzane nieprawidłowo; Strony, zgodnie z prawem wewnętrznym swojego Państwa, informują osoby, których dane osobowe są przetwarzane, o przysługujących im prawach w tym zakresie;
- 11) właściwe organy Państw Stron mają obowiązek rejestrowania wszystkich przypadków przekazania, otrzymania, usunięcia i zniszczenia danych oso-

bowych, w szczególności przez wskazanie daty i godziny przekazania, usunięcia lub zniszczenia danych osobowych, informacji o właściwym organie odbierającym Państwa Strony, a także uzasadnienie przekazania, usunięcia lub zniszczenia danych osobowych;

- 12) właściwe organy Państw Stron zapewniają skuteczną ochronę danych osobowych przed bezprawnym udostępnieniem osobom nieupoważnionym oraz nieuprawnionym i niezgodnym z prawem dokonywaniem zmian i rozpowszechnianiem tych danych;
- 13) Strona może odmówić przekazania danych osobowych, jeżeli stwierdzi, że podstawowe prawa i wolności konkretnej osoby, której dane dotyczą, są nadrzędne wobec interesu publicznego.

2. W celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego lub ze względu na ważne interesy którejkolwiek ze Stron, jeżeli uprzedniej zgody, o której mowa w ustępie 1 punkt 3 niniejszego artykułu, nie da się uzyskać w odpowiednim terminie, możliwe jest przekazanie danych osobowych drugiej Stronie. Strona przekazująca dane osobowe niezwłocznie informuje państwo trzecie, od którego uzyskała dane osobowe.

Artykuł 15

Wyjątki dotyczące przekazywania danych osobowych

1. Strona polska może odmówić przekazania danych osobowych Stronie ukraińskiej, jeżeli zgodnie z wiążącym ją prawem Unii Europejskiej, zostanie stwierdzone, że Ukraina nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony danych osobowych.

2. W razie braku decyzji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, dane osobowe mogą być przekazane, jeżeli:

- 1) Strony zawarły odrębną umowę o ochronie danych osobowych, która przewiduje odpowiedni stopień ochrony danych osobowych;
- 2) administrator danych osobowych Strony przekazującej stwierdził, iż właściwe organy drugiego Państwa Strony zapewniają odpowiednie zabezpieczenia ochrony danych osobowych, w tym zabezpieczenia techniczne i organizacyjne, które zapewniają odpowiedni stopień bezpieczeństwa odpowiadający ryzyku naruszenia praw i wolności osób, których dane dotyczą.

3. Dodatkowo Strona polska może przekazać dane osobowe mimo braku decyzji, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli ich przekazanie jest niezbędne w celu:

- 1) ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby;
- 2) zabezpieczenia uzasadnionych interesów osoby, której dane dotyczą, jeżeli prawo wewnętrzne Państwa Strony przekazującej tak stanowi;
- 3) zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu ryzyku naruszenia bezpieczeństwa i porządku publicznego drugiego Państwa Strony lub państwa trzeciego;
- 4) w indywidualnym przypadku, w celach, o których mowa w artykule 1 Umowy, lub dla ustalenia, dochodzenia lub obrony roszczeń wynikających z celów, o których mowa w artykule 1 Umowy.

Artykuł 16

Roszczenia odszkodowawcze

1. Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu utraty lub uszkodzenia mienia, jeżeli szkoda wyrządzona została przez funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów drugiego Państwa Strony podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy.

2. Strony rezygnują z wszelkich roszczeń odszkodowawczych z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów, jeżeli nastąpiło to podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy. Prawo do roszczeń odszkodowawczych funkcjonariuszy lub pracowników właściwych organów, a także osób uprawnionych do odszkodowania w razie ich śmierci, na podstawie prawa wewnętrznego tego Państwa Strony pozostaje tym samym nienaruszone.

3. Ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, nie stosuje się, jeżeli szkoda wyrządzona została umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

4. Jeżeli funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów jednej Strony podczas wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej Umowy na terytorium Państwa drugiej Strony wyrządzą szkodę osobie trzeciej, to Strona, na której terytorium Państwa szkoda została wyrządzona, ponosi odpowiedzialność za szkodę zgodnie z przepisami prawa, które miałyby zastosowanie w przypadku wyrządzenia szkody przez jej własnych funkcjonariuszy lub pracowników. Strona, której funkcjonariusze lub pracownicy wyrządzili szkodę, zwraca drugiej Stronie całą sumę odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu lub osobie uprawnionej do odszkodowania po jego śmierci. Zdania drugiego nie stosuje się, jeżeli funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów Państwa Strony, którzy wyrządzili szkodę, działali pod bezpośrednim kierownictwem funkcjonariuszy lub pracowników drugiej Strony, chyba że szkodę wyrządzili umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

5. Właściwe organy Państw Stron ściśle współpracują ze sobą, aby ułatwić załatwianie roszczeń odszkodowawczych. W tym celu wymieniają się w szczególności wszelkimi znajdującymi się w ich dyspozycji informacjami o przypadkach powstałych szkód.

Artykuł 17

Odpowiedzialność funkcjonariuszy i pracowników

1. Funkcjonariusze lub pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności na terytorium Państwa drugiej Strony, są traktowani tak samo jak funkcjonariusze lub pracownicy Państwa drugiej Strony, w odniesieniu do przestępstw popełnionych przez nich lub wobec nich.

2. Strony zapewniają funkcjonariuszom, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności służbowe na terytorium Państwa drugiej Strony, taką samą ochronę i pomoc podczas ich realizacji jak własnym funkcjonariuszom.

Artykuł 18

Uprawnienia funkcjonariuszy i pracowników

1. Funkcjonariusze i pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony, którzy na podstawie niniejszej Umowy wykonują czynności na terytorium

Państwa drugiej Strony, zobowiązani są do przestrzegania prawa wewnętrznego Państwa tej Strony. Nie przysługują im uprawnienia władcze, o ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej.

2. Funkcjonariusze i pracownicy właściwych organów Państwa jednej Strony podczas wykonywania czynności w ramach realizacji niniejszej Umowy na terytorium Państwa drugiej Strony, uprawnieni są do:

- 1) noszenia umundurowania lub innych widocznych znaków identyfikacyjnych;
- 2) używania pojazdów służbowych, jednostek pływających lub statków powietrznych.

3. Właściwe organy Państwa drugiej Strony mogą wyłączyć uprawnienia, o których mowa w ustępie 2 powyżej, lub uzależnić je od spełnienia dodatkowych warunków.

Artykuł 19

Języki

Przy realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwe organy Państw Stron będą posługiwać się językiem: polskim, ukraińskim, angielskim lub innymi językami przez nie uzgodnionymi.

Artykuł 20

Koszty współpracy

Jeżeli niniejsza Umowa lub porozumienie wykonawcze, o którym mowa w artykule 23, nie zawiera innych regulacji, każda Strona ponosi własne koszty powstające dla jej właściwych organów przy realizacji niniejszej Umowy.

Artykuł 21

Rozstrzyganie sporów

Spory dotyczące interpretacji lub wykonywania postanowień niniejszej Umowy będą rozstrzygane w drodze konsultacji lub bezpośrednich negocjacji między Stronami i nie zostaną przedłożone do rozstrzygnięcia żadnej stronie trzeciej.

Rozdział IV

Postanowienia wykonawcze i końcowe

Artykuł 22

Dane kontaktowe

1. Po wejściu w życie niniejszej Umowy, Strony niezwłocznie prześlą sobie w drodze dyplomatycznej:

- 1) dane kontaktowe swoich właściwych organów;
- 2) informacje o sprawach jakie poszczególne właściwe organy zobowiązane i uprawnione są realizować w ramach niniejszej Umowy oraz o ich terytorialnej jurysdykcji.

2. Strony powiadamiają się niezwłocznie w drodze dyplomatycznej o zmianach informacji, o których mowa w ustępie 1 powyżej, a także o zmianie nazw organów i zmianach w podziale kompetencji.

Artykuł 23

Porozumienia wykonawcze

W celu realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwe organy Państw Stron mogą zawierać porozumienia wykonawcze, niebędące umowami międzynarodowymi, które mają na celu uszczegółowienie postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 24

Stosunek do innych Umów międzynarodowych

1. Umowa niniejsza nie narusza praw i zobowiązań Stron, wynikających z wiążących je dwustronnych i wielostronnych umów międzynarodowych, których stronami są Państwa Stron, w szczególności dotyczących pomocy prawnej w sprawach karnych lub wynikających z ich członkostwa w organizacjach międzynarodowych.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy traci moc Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o współpracy w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, sporządzona w Kijowie dnia 3 marca 1999 roku.

3. Porozumienia wykonawcze zawarte na podstawie umowy wskazanej w ustępie 2 powyżej, zachowują moc na okres obowiązywania niniejszej Umowy albo do czasu zastąpienia ich nowymi porozumieniami zawartymi na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 25

Obowiązywanie Umowy

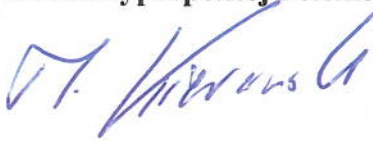
1. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestu (30) dni od dnia otrzymania przez Strony w drodze dyplomatycznej ostatniego pisemnego powiadomienia informującego o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Umowa niniejsza może zostać zmieniona za pisemną zgodą Stron. Takie zmiany wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami ustępu 1 powyżej.

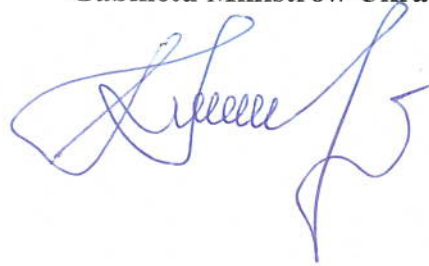
3. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Niniejsza Umowa może być rozwiązana w dowolnym momencie w drodze pisemnego powiadomienia przekazanego w drodze dyplomatycznej przez jedną ze Stron na rzecz drugiej Strony. W takim przypadku niniejsza Umowa wygasa po upływie dziewięćdziesięciu (90) dni od daty otrzymania takiego powiadomienia przez drugą Stronę.

Sporządzono w e Lwowie, dnia 11 grudnia 2025 roku
w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy
czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

**Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej**

**Z upoważnienia
Gabinetu Ministrów Ukrainy**

Wzrost: 1,70 m
Ciężar ciała: 70 kg
Ciężar ciała: 70 kg

Wzrost: 1,70 m
Ciężar ciała: 70 kg
Ciężar ciała: 70 kg

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~

Warszawa, dnia 30.12.2025 r.

Juchniewicz

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

УГОДА

між Урядом Республіки Польща

та Кабінетом Міністрів України

про співробітництво в боротьбі із злочинністю

Уряд Республіки Польща та Кабінет Міністрів України (далі – Сторони),
прагнучи до подальшого розвитку співробітництва та зміцнення дружніх
відносин між державами Сторін,

усвідомлюючи, що злочинність у всіх її проявах і формах є зростаючою
загрозою міжнародному миру та безпеці, політичній, економічній і соціальній
стабільності,

будучи переконаними у важливості співробітництва компетентних органів
обох держав Сторін у боротьбі зі злочинністю та встановленні найкращих
принципів, форм і методів їх оперативної взаємодії,

ураховуючи свої міжнародні зобов'язання і національне законодавство
держав Сторін,

керуючись принципами взаємної поваги до суверенітету, незалежності,
рівності, територіальної цілісності, невтручання у внутрішні справи держав
Сторін,

домовилися про таке:

Розділ I

Предмет і сфера співробітництва

Стаття 1

Сфера співробітництва

1. Сторони зобов'язуються співробітничати у сфері запобігання,
виявлення, припинення кримінальних правопорушень та боротьбі з ними, а
також притягнення до кримінальної відповідальності осіб з урахуванням
національного законодавства держав Сторін, уключаючи взаємну допомогу
компетентних органів держав Сторін, зазначених у пункті 1 статті 2 цієї Угоди,
а також у запобіганні та протидії загрозам безпеці та громадського порядку.

2. Сторони також зобов'язуються співробітничати у сферах:

1) розшуку зниклих безвісти осіб або осіб, які переховуються від правоохоронних органів або правосуддя;

2) проведення заходів, пов'язаних з ідентифікацією невідомих осіб та невпізнаних трупів;

3) пошуку предметів, одержаних злочинним шляхом або використаних для вчинення кримінальних правопорушень;

4) виявлення та ідентифікація доходів, одержаних злочинним шляхом, а також іншого майна, отриманого в результаті вчинення кримінального правопорушення або використаного для його вчинення.

3. Сторони зобов'язуються співробітничати в запобіганні, виявленні та припиненні заборонених діянь, які визнаються правопорушеннями згідно з національним законодавством обох держав Сторін, або правопорушеннями відповідно до національного законодавства однієї з держав Сторін, а також кримінальним правопорушенням згідно з національним законодавством держави іншої Сторони:

1) крадіжка або привласнення;

2) пошкодження або знищення майна;

3) створення загрози безпеці дорожнього руху;

4) керування транспортним засобом без відповідного дозволу;

5) керування транспортним засобом особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння;

6) незаконне перетинання державного кордону;

7) перебування іноземців на території Республіки Польща без законних підстав й перебування іноземців та осіб без громадянства на території України без законних підстав;

8) невиконання іноземцями на території Республіки Польща обов'язку залишити територію держави Сторони й невиконання іноземцями та особами без громадянства на території України обов'язку залишити територію держави Сторони.

Стаття 2

Компетентні органи

1. Компетентними органами держав Сторін для співробітництва за цією Угодою є центральні органи та територіальні органи, юрисдикція яких поширюється на прикордонні регіони.

2. Центральними органами держав Сторін є такі:

1) для Республіки Польща:

Міністр, відповідальний за внутрішні справи;

Міністр, відповідальний за публічні фінанси;

Голова Агентства внутрішньої безпеки;

Голова Центрального антикорупційного бюро;

Головний комендант поліції;

Комендант Центрального слідчого управління поліції по боротьбі з організованою злочинністю;

Комендант Центрального управління по боротьбі з кіберзлочинністю, у сфері боротьби з кіберзлочинністю;

Директор Центральної криміналістичної лабораторії поліції;

Головний Комендант прикордонної служби;

Голова Національної скарбової адміністрації.

2) для України:

Міністерство внутрішніх справ України;

Національна поліція України;

Адміністрація Державної прикордонної служби України;

Державне бюро розслідувань;

Служба безпеки України;

Державна митна служба України;

Державна служба фінансового моніторингу України;

Національне антикорупційне бюро України;

Бюро економічної безпеки України;

Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками;

3. Територіальні органи, юрисдикція яких поширюється на прикордонні регіони:

1) для Республіки Польща:

Комендант Воєводської комендатури поліції в Любліні;

Комендант Воєводської комендатури поліції в Ряшеві;

Комендант Бещадського відділу Прикордонної варті в Перемишлі;

Комендант Надбужанського відділу Прикордонної варті в Хелмі;

Начальник Підкарпатського митно-податкового управління в Перемишлі;

Начальник Люблінського митно-податкового управління в Білій Підляській.

2) для України:

Головне управління Національної поліції у Львівській області;

Головне управління Національної поліції у Волинській області;

Головне управління Національної поліції в Закарпатській області;

Територіальне управління Бюро економічної безпеки у Волинській області;

Територіальне управління Бюро економічної безпеки у Закарпатській області;

Територіальне управління Бюро економічної безпеки у Львівській області;

Територіальне управління Державного бюро розслідувань, розташоване у місті Львові;

Західне регіональне управління Державної прикордонної служби України;

7-й прикордонний Карпатський загін Державної прикордонної служби України;

6-й прикордонний Волинський загін Державної прикордонної служби України;

Стаття 3

Запити

1. Співробітництво компетентних органів держав Сторін здійснюється на основі запитів. Запити надсилаються компетентними органами держави іншої Сторони відповідно до їх компетенції.

2. Запит і відповідь на нього оформлюються в письмовій формі компетентним органом держави Сторони і передаються з використанням доступних технічних засобів зв'язку. У невідкладних випадках запит може бути переданий усно і негайно доставлений у письмовій формі.

3. Запит повинен містити назву органу, який надсилає запит, а також органу, до якого направляється запит, опис предмета запиту та його обґрунтування, із зазначенням очікуваного способу його виконання, включаючи заходи, які необхідно здійснити для його виконання, а також передбачуваний

строк його виконання. У разі запиту на передачу інформації, обґрунтування повинно включати мету і передбачуване використання відповідної інформації. До запиту повинні бути додані необхідні супутні документи.

4. Запит і відповідь на нього супроводжуються перекладом на офіційну мову Сторони, якій адресовано запит і відповідь на нього, чи на англійську мову, якщо не використовуються двомовні форми, узгоджені між компетентними органами держав Сторін.

5. Якщо запит надіслано до органу, який не має компетенції щодо його виконання, то тоді такий орган направляє його до компетентного органу держави Сторони та інформує про це компетентний орган держави Сторони, яка надіслала запит. Компетентний орган, до якого було надіслано запит відповідно до його компетенції, виконує його і безпосередньо відповідає компетентному органу держави Сторони, яка надіслала запит.

6. У разі повної або часткової неможливості виконати запит згідно з викладеними в ньому умовами, запитуваний компетентний орган держави Сторони невідкладно повідомляє компетентний орган, який надіслав запит, у письмовій формі, а в невідкладних випадках – в електронній або усній формі.

Розділ II

Форми співробітництва

Стаття 4

Обмін інформацією

1. У межах співробітництва, зазначеного в статті 1 цієї Угоди, компетентні органи держав Сторін за обґрунтованим запитом на взаємній та безоплатній основі, зокрема:

1) надають, якщо інше не передбачено національним законодавством держави запитуваної Сторони, необхідну інформацію, яка може сприяти запобіганню, виявленню, припиненню кримінальних правопорушень та притягненню до відповідальності осіб, які їх учинили, у тому числі інформацію про:

а) осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, або осіб, підозрюваних у їх учиненні;

б) осіб, причетних до вчинення кримінального правопорушення;

с) істотні обставини (час, місце, транспортні засоби, спосіб учинення кримінального правопорушення, предмет й особливості кримінального правопорушення, правові норми, які були порушені);

д) ужиті заходи та їх результати;

е) зв'язки між особами, які вчинили кримінальні правопорушення, особами, підозрюваними в учиненні кримінального правопорушення, потерпілими та свідками, а також про середовище, у якому вони перебувають;

ф) структуру, організацію та методи діяльності організованих груп або злочинних організацій;

г) типові моделі поведінки осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, організованих груп або злочинних організацій;

h) суб'єктів господарської діяльності, які можуть бути пов'язані зі злочинною діяльністю, та осіб, пов'язаних з цими суб'єктами;

2) надають необхідну інформацію про:

а) власників, осіб, які мають право користування, та осіб, які керують транспортними засобами, та операторів безпілотних літальних апаратів, що використовуються для вчинення кримінальних правопорушень;

б) дані, що ідентифікують транспортний засіб, безпілотні літальні апарати;

с) документи, що підтверджують право керування транспортними засобами, у тому числі документи на транспортні засоби;

д) місце перебування іноземців і осіб без громадянства на території України та іноземців на території Республіки Польщі та статус їх перебування, а також результати перевірок законності перебування зазначених осіб, підозрюваних у вчиненні кримінальних правопорушень, або розшукуваних осіб;

е) абонентів та користувачів електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних мереж, які є підозрюваними особами, зокрема про списки з'єднань, а також про місце і час входу в систему такими абонентами і користувачами;

ф) опитування осіб;

г) перевірку та встановлення осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, або осіб, підозрюваних у їх учиненні;

h) планування, підготовку та проведення розшукових заходів;

і) візуальний огляд, фіксацію та документування слідів;

j) номери банківських рахунків підозрюваних осіб;

3) надають інформацію про незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, про місця і способи їх виготовлення та зберігання, а також про місця їх призначення;

4) надають зразки нових наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та інших небезпечних речовин;

5) обмінюються інформацією про правові норми та досвідом у сфері контролю за законним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів;

6) надають інформацію про незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів;

7) надають інформацію про зразки документів, зокрема, які дозволяють в'їзд і перебування, документи на транспортні засоби та документи, які підтверджують право керування транспортними засобами;

8) надають інформацію про маршрути та масштаби нелегальної міграції, а також про явища міграції і відповідні правові положення;

9) надають необхідну інформацію, яка сприяє ідентифікації предметів, зокрема зброї, боєприпасів та вибухових речовин, або інформацію про їх теперішніх і попередніх власників, а також зразки вибухових речовин та інших небезпечних матеріалів;

10) обмінюються інформацією про вчинені терористичні акти або ті, що готуються, про методи і техніки дій осіб, які вчинили ці кримінальні правопорушення, або осіб, підозрюваних у їх учиненні, а також про терористичні групи чи терористичні організації, які готують або вчиняють кримінальні правопорушення проти важливих інтересів однієї зі Сторін, та здійснюють інші спільні дії, виправдані необхідністю запобігання тероризму і боротьби з ним;

11) надають інформацію щодо фактів торгівлі людьми.

2. Компетентні органи держав Сторін можуть за власною ініціативою надавати або обмінюватися іншою інформацією відповідно до вимог національного законодавства своєї держави.

3. Якщо в процесі співробітництва передана невірна інформація або інформація, яку не можна розголошувати, компетентний орган держави Сторони, що передав її, невідкладно інформує про це компетентний орган, який отримав її. У такому випадку компетентний орган, який отримав такі дані, відразу видаляє або знищує їх.

Стаття 5

Обмін інформацією у справах про правопорушення

У межах співробітництва, передбаченого пунктом 3 статті 1 цієї Угоди, компетентні органи держав Сторін за запитом безплатно надають необхідну інформацію, яка може сприяти розкриттю правопорушень і виявленню осіб, які вчинили правопорушення, або осіб, підозрюваних у їх учиненні. Передача інформації включає дані, що знаходяться в розпорядженні Сторони, якій був надісланий запит. Пункт 3 статті 4 цієї Угоди застосовується відповідно.

Стаття 6

Передача осіб на кордоні

Фактична передача осіб, позбавлених волі, які передаються відповідно до міжнародних договорів, які є обов'язковими для держав Сторін, може відбуватися у відповідним чином підготовлених місцях поблизу сухопутного кордону або в аеропортах, у порядку, погодженому між компетентними органами держав Сторін, відповідно до вимог перетину зовнішнього кордону Європейського Союзу.

Стаття 7

Обмін офіцерами зв'язку

1. З метою сприяння виконанню цієї Угоди центральні органи держави однієї Сторони можуть делегувати посадову особу для виконання певних завдань як офіцера зв'язку або уповноваженого представника на територію держави іншої Сторони.

2. Компетентні органи держави Сторони надають офіцерам зв'язку або уповноваженим представникам держави іншої Сторони усю допомогу, необхідну для виконання ними своїх завдань.

Стаття 8

Інші форми співробітництва

1. Компетентні органи держав Сторін можуть здійснювати співробітництво, зазначене в статті 1 цієї Угоди, зокрема, шляхом:

- 1) складання спільних ситуаційних звітів з питань боротьби зі злочинністю;
- 2) створення спільних робочих груп, а також делегування до них своїх представників;
- 3) призначення осіб для постійних контактів;
- 4) планування та реалізації спільних програм запобігання злочинності;
- 5) взаємного сприяння навчальним візитами;

6) запрошення представників компетентних органів держав Сторін як спостерігачів;

7) участі в міжнародних зустрічах з метою обміну досвідом;

8) надання або безоплатної передачі обладнання або технічних засобів.

2. Компетентні органи держав Сторін можуть, залежно від потреб, проводити зустрічі щодо форм співробітництва, передбачених цією Угодою.

Стаття 9

Співробітництво у сфері професійної освіти та підвищення кваліфікації

Компетентні органи держав Сторін можуть, зокрема:

1) розробляти освітні програми та забезпечувати підготовку відповідно до них посадових і службових осіб компетентних органів держави іншої Сторони;

2) створювати умови для участі посадових та службових осіб компетентних органів держави іншої Сторони для здобуття професійної освіти та підвищення кваліфікації;

3) розробляти загальні концепції щодо організації професійної освіти та підвищення кваліфікації;

4) проводити спільні тренінги, конференції, семінари, зустрічі експертів, мовні курси та інше навчання.

Стаття 10

Науково-технічне співробітництво

У межах науково-технічного співробітництва компетентні органи держав Сторін можуть, зокрема:

1) обмінюватися досвідом боротьби зі злочинністю, зокрема, передовою практикою в галузі кримінального аналізу, застосування сучасних систем та методів, технічних засобів і новітніх технологій у запобіганні та протидії злочинності;

2) організовувати спільні зустрічі експертів;

3) обмінюватися досвідом з підвищення рівня компетентності посадових та службових осіб компетентних органів держав Сторін;

4) надавати один одному спеціалізоване обладнання та спеціалізовані службові приміщення.

Стаття 11

Контрольована поставка

1. Компетентний орган може звернутися до компетентного органу іншої Сторони із запитом про надання згоди про контроль за вивезенням, увезенням та транзитом предметів, отриманих злочинним шляхом або використаних для його вчинення (далі – контрольована поставка), якщо немає іншої можливості встановити осіб, причетних до злочину, або якщо їх ідентифікація значно ускладнена. Такими предметами можуть бути, зокрема, наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги або прекурсори, нові психоактивні речовини, зброя, боєприпаси, вибухові речовини, товари, підроблені платіжні засоби, документи, цінні папери, кошти.

Компетентний орган Сторони, якій було адресовано запит, може обмежити згоду на контрольовану поставку, зробити залежною від виконання певних умов або відмовити в ній, особливо якщо це пов'язано з особливим ризиком для життя чи здоров'я задіяних осіб, для населення або навколишнього середовища.

Контрольована поставка, про яку йдеться в цій статті, здійснюється на території держави запитуваної Сторони згідно із національним законодавством держави цієї Сторони.

2. Запит щодо отримання згоди, зазначений у пункті 1, слід адресувати:

1) зі сторони Республіки Польща:

- a) Головному Комендантові поліції,
- b) Комендантові Центрального слідчого управління поліції,
- c) Головному Комендантові прикордонної служби,
- d) Голові Агентства внутрішньої безпеки або
- e) Голові Національної скарбової адміністрації.

2) зі сторони України:

- a) Голові Національної поліції України;
- b) Голові Державної прикордонної служби України;
- c) Директорові Державного бюро розслідувань;
- d) Голові Служби безпеки України;
- e) Директорові Національного антикорупційного бюро України або
- f) Директорові Бюро економічної безпеки України.

3. Здійснювати контрольовані поставки, про які йдеться в цій статті, уповноважені такі посадові особи:

1) зі сторони Республіки Польща:

- a) Поліції,
- b) Прикордонної служби,
- c) Агентства внутрішньої безпеки,
- d) Митно-податкової служби.

2) зі сторони України:

- a) Національної поліції України;
- b) Державної прикордонної служби України;
- c) Державного бюро розслідувань;
- d) Служби безпеки України;
- e) Національного антикорупційного бюро України;
- f) Бюро економічної безпеки України.

Розділ III Інші положення

Стаття 12 Відмова від співробітництва

1. Компетентний орган держави Сторони може повністю або частково відмовитися від співробітництва або залишити за собою право виконувати запит на певних умовах, якщо вважатиме, що виконання запиту або здійснення дій відповідно до цієї Угоди може:

- 1) порушити суверенітет його держави, безпеку його держави або інші важливі інтереси;

- 2) загрожувати безпеці його держави або іншим важливим інтересам;
- 3) порушувати національне законодавство держави Сторони або міжнародні зобов'язання;
- 4) перешкодити оперативно-розшуковим заходам або здійсненню кримінального провадження;
- 5) загрожувати безпеці осіб, які беруть участь у таких діях або в такому провадженні.

2. Якщо компетентний орган держави Сторони вважатиме, що виконання запиту або проведення дій відповідно до цієї Угоди може спричинити порушення прав людини, він може відмовитися від співробітництва або поставити виконання запиту залежно від виконання певних умов.

Стаття 13 **Захист інформації з обмеженим доступом**

1. У межах співробітництва відповідно до цієї Угоди компетентні органи держав Сторін можуть безпосередньо обмінюватися інформацією з обмеженим доступом.

2. Захист інформації з обмеженим доступом між Сторонами у зв'язку з виконанням цієї Угоди регулюється положеннями Угоди між Урядом Республіки Польща та Кабінетом Міністрів України про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом, підписаної у Варшаві 27 серпня 2015 року.

Стаття 14 **Захист персональних даних**

1. Обробка персональних даних, пов'язаних з виконанням цієї Угоди, здійснюється відповідно до національного законодавства держав Сторін з урахуванням таких положень:

- 1) передача персональних даних є необхідною для цілей, зазначених у статті 1 цієї Угоди;
- 2) персональні дані передаються лише компетентним органам держави іншої Сторони або органам, відповідальним у державі такої Сторони за захист персональних даних;
- 3) персональні дані, отримані від третьої держави, можуть бути передані іншій Стороні лише після отримання згоди цієї держави;
- 4) персональні дані, отримані від компетентного органу держави Сторони, який передає дані, можуть бути передані третій державі або міжнародній організації, якщо компетентний орган держави Сторони, який передає дані, дав згоду на їх подальшу передачу, а також третя держава або міжнародна організація виконує умови для безпечної обробки даних;
- 5) за запитом компетентного органу держави Сторони, який передає персональні дані, він повинен бути поінформований про спосіб їх використання та результат справи, у якій ці дані були використані;
- 6) компетентний орган держави Сторони, який передає персональні дані, забезпечує їх достовірність; якщо буде встановлено, що такі дані є недостовірними або їх передача не була дозволена, про це невідкладно повідомляється компетентний орган держави Сторони, який отримав їх; у такому

разі такий компетентний орган держави Сторони зобов'язаний видалити недостовірні дані або знищити їх;

7) компетентний орган держави Сторони, який передає персональні дані, повідомляє компетентний орган держави Сторони, який отримує дані, про дату, до якої дані повинні бути видалені або знищені відповідно до національного законодавства своєї держави; незалежно від цієї дати, усі персональні дані видаляються або знищуються відразу після того, як мета, для якої вони були зібрані, досягнута; компетентний орган держави Сторони, який надав дані, повинен бути поінформований про таке видалення або знищення, а також про причини видалення або знищення;

8) компетентні органи держав Сторін невідкладно повідомляють про порушення захисту персональних даних, що передаються за цією Угодою, якщо таке порушення може спричинити високий ризик порушення прав і свобод осіб, дані яких обробляються. Сторони вживають усіх можливих заходів для запобігання наслідкам такого порушення;

9) особа, персональні дані якої повинні бути або вже були передані, має право отримати інформацію про обробку своїх персональних даних, правову підставу для обробки, строк зберігання даних і мету їх використання; особа, персональні дані якої обробляються, має право на отримання інформації про адміністратора і його контактні дані, а також право вимагати в адміністратора доступ до персональних даних, виправляти, видаляти персональні дані або обмежувати обробку своїх персональних даних. Особа, персональні дані якої повинні бути або вже були передані, має право вимагати їх зміни або видалення, якщо вона вважає, що такі персональні дані невірні або обробляються незаконно; компетентний орган держави Сторони, який отримав персональні дані, може надати інформацію про такі дані лише після отримання письмової згоди компетентного органу держави Сторони, який їх надає;

10) особи, яких стосуються дані, мають право на звернення до суду держави Сторони або адміністративного органу держави Сторони для забезпечення реалізації їх прав у ситуації, коли такі особи вважають, що їх персональні дані обробляються неналежним чином; Сторони відповідно до національного законодавства своєї держави інформують осіб, персональні дані яких обробляються, про їх права в цьому відношенні;

11) компетентні органи держав Сторін зобов'язані реєструвати всі випадки передачі, отримання, видалення та знищення персональних даних, зокрема, із зазначенням дати і часу передачі, видалення або знищення персональних даних, інформацію про компетентний орган держави Сторони, що їх отримує, а також обґрунтування передачі, видалення або знищення персональних даних;

12) компетентні органи держав Сторін забезпечують ефективний захист персональних даних від неправомірного розголошення третім особам, а також від несанкціонованих і незаконних змін та поширення таких даних;

13) Сторона може відмовити в наданні персональних даних, якщо виявить, що основні права і свободи конкретного суб'єкта даних переважають над суспільними інтересами.

2. З метою запобігання безпосередній і серйозній загрозі громадському порядку або у зв'язку з національними інтересами будь-якої зі Сторін, якщо попередня згода, зазначена в підпункті 3 пункту 1 цієї статті не може бути отримана своєчасно, можна передати персональні дані іншій Стороні. Сторона, що надає персональні дані, повинна негайно поінформувати третю державу, від якої вона отримала персональні дані.

Стаття 15

Винятки щодо передачі персональних даних

1. Польська Сторона може відмовити в передачі персональних даних Українській Стороні, якщо відповідно до законодавства Європейського Союзу буде встановлено, що Україна не забезпечує належний рівень захисту персональних даних.

2. У разі відсутності рішення, зазначеного в пункті 1 цієї статті, персональні дані можуть бути передані, якщо:

1) Сторони уклали окрему угоду про захист персональних даних, яка передбачає відповідний рівень захисту персональних даних;

2) адміністратор персональних даних Сторони, яка передає дані, підтверджує, що компетентні органи держави іншої Сторони забезпечують належні заходи безпеки для захисту персональних даних, зокрема технічні та організаційні, які забезпечують належний рівень безпеки, відповідний ризику порушення прав і свободи суб'єктів даних.

3. Крім того, Польська Сторона може передавати персональні дані, незважаючи на відсутність рішення, зазначеного в пункті 1 цієї статті, якщо їх передача є необхідною для:

1) захисту життєво важливих інтересів суб'єкта даних або іншої особи;

2) захисту законних інтересів суб'єкта даних, якщо це передбачено національним законодавством держави Сторони, яка передає дані;

3) запобігання істотним загрозам безпеки та громадського порядку держави іншої Сторони або третьої держави;

4) в індивідуальному порядку для цілей, зазначених у статті 1 Угоди, для встановлення, виконання або захисту вимог, що впливають з цілей, зазначених у статті 1 Угоди.

Стаття 16

Вимоги щодо компенсації

1. Сторони відмовляються від будь-яких вимог щодо компенсації у зв'язку з втратою або пошкодженням майна, якщо нанесена шкода була завдана посадовими та службовими особами компетентних органів держави іншої Сторони при виконанні ними завдань, пов'язаних з виконанням цієї Угоди.

2. Сторони відмовляються від будь-яких вимог про відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю, або у зв'язку зі смертю посадових осіб або службових осіб компетентних органів, якщо це сталося під час виконання завдань, пов'язаних з виконанням цієї Угоди. Таким чином, право на компенсацію з боку посадових осіб або службових осіб компетентних органів, а також осіб, які мають право на компенсацію в разі їх смерті, відповідно до національного законодавства держави цієї Сторони залишається незмінним.

3. Пункти 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо шкода заподіяна умисно або з грубої необережності.

4. Якщо посадові або службові особи компетентних органів держави Сторони, виконуючи свої завдання у зв'язку з виконанням цієї Угоди на території іншої Сторони, завдають шкоди третій особі, Сторона, на території якої було заподіяно шкоду, відповідає за завдані збитки відповідно до правил, які застосовуються у випадку заподіяння шкоди посадовими або службовими особами її компетентних органів. Сторона, чії посадові або службові особи завдали шкоди, повертає іншій Стороні всю суму компенсації, що виплачується

потерпілому або особі, яка має право на компенсацію після його смерті. Друге речення цього пункту не застосовується, якщо посадові або службові особи компетентних органів держави Сторони, які заподіяли шкоду, діяли під безпосереднім керівництвом посадових або службових осіб компетентних органів держави іншої Сторони, за винятком випадків, коли вони завдали шкоди умисно або з грубої необережності.

5. Компетентні органи держав Сторін працюють у тісній співпраці для сприяння врегулюванню вимог щодо відшкодування шкоди. Для цього вони, зокрема, обмінюються будь-якою наявною в них інформацією про випадки заподіяної шкоди.

Стаття 17

Відповідальність посадових та службових осіб

1. Посадові та службові особи компетентних органів держави однієї Сторони, які здійснюють діяльність на території держави іншої Сторони відповідно до цієї Угоди, нестимуть відповідальність так само, як посадові та службові особи компетентних органів держави іншої Сторони щодо кримінальних правопорушень, учинених ними або проти них.

2. Сторони забезпечують посадовим особам, які відповідно до цієї Угоди виконують службову діяльність на території держави іншої Сторони, такий самий захист і допомогу під час її здійснення, як і власним посадовим особам.

Стаття 18

Повноваження посадових та службових осіб

1. Посадові та службові особи компетентних органів держав Сторін, які відповідно до цієї Угоди здійснюють діяльність на території держави іншої Сторони, зобов'язані дотримуватися національного законодавства держави цієї Сторони. Вони не мають правових повноважень, якщо інше не передбачено цією Угодою.

2. Посадові та службові особи компетентних органів держави однієї Сторони під час здійснення діяльності в межах реалізації цієї Угоди на території держави іншої Сторони мають право:

- 1) носити уніформу або інші видимі розпізнавальні знаки;
- 2) використовувати службові транспортні засоби, плавзасоби або повітряні судна.

3. Компетентні органи держави іншої Сторони можуть виключити повноваження, зазначені в пункті 2 цієї статті, або поставити їх залежно від виконання додаткових умов.

Стаття 19

Мови

При реалізації положень цієї Угоди компетентні органи держав Сторін використовують польську, українську, англійську або інші узгоджені ними мови.

Стаття 20

Витрати на співробітництво

Якщо виконавчі договори, зазначені в статті 23 цієї Угоди, не містять інших правил, кожна Сторона покриває власні витрати, понесені її компетентними органами при виконанні цієї Угоди.

Стаття 21

Вирішення спорів

Спори, які стосуються тлумачення або виконання положень цієї Угоди, вирішуються шляхом консультацій або прямих переговорів між Сторонами та не будуть передані для вирішення будь-якій третій стороні.

Розділ IV

Виконавчі та прикінцеві положення

Стаття 22

Контактні дані

1. Після набрання чинності цієї Угодою Сторони невідкладно передають одна одній дипломатичними каналами:

- 1) контактні дані своїх компетентних органів;
- 2) інформацію про повноваження, які кожен із компетентних органів зобов'язані та мають право здійснювати в межах предмета цієї Угоди, а також про їхню територіальну юрисдикцію.

2. Сторони невідкладно повідомляють одна одну дипломатичними каналами про зміни в інформації, зазначеній у пункті 1 цієї статті, а також про зміни назв органів і розподіл повноважень.

Стаття 23

Виконавчі договори

З метою реалізації положень цієї Угоди компетентні органи держав Сторін можуть укладати виконавчі договори, крім міжнародних договорів, призначені для деталізації положень цієї Угоди.

Стаття 24

Зв'язок з іншими міжнародними договорами

1. Ця Угода не порушує права і зобов'язання Сторін, що впливають з двосторонніх і багатосторонніх міжнародних договорів, сторонами яких є держави Сторін, зокрема, які стосуються правової допомоги в кримінальних справах або які впливають з їхнього членства в міжнародних організаціях.

2. З дати набрання чинності цією Угодою припиняє свою дію Угода між Урядом Республіки Польща і Кабінетом Міністрів України про співробітництво у сфері боротьби з організованою злочинністю, вчинена у м. Києві 03 березня 1999 року.

3. Виконавчі договори, укладені відповідно до Угоди, зазначеної в пункті 2 цієї статті, зберігають свою чинність протягом строку дії цієї Угоди або до тих пір, поки вони не будуть замінені новими договорами, укладеними згідно з цією Угодою.

Стаття 25 Строк дії

1. Ця Угода набирає чинності через тридцять (30) днів з дати отримання Сторонами дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про завершення виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою.

2. До цієї Угоди можуть бути внесені зміни за письмовим погодженням Сторін. Такі зміни набирають чинності відповідно до положень пункту 1 цієї статті.

3. Ця Угода укладається на невизначений строк. Дія цієї Угоди може бути припинена в будь-який час шляхом надсилання дипломатичними каналами письмового повідомлення будь-якою зі Сторін іншій Стороні. У такому випадку дія цієї Угоди припиняється через дев'яносто (90) днів з дати отримання такого повідомлення іншою Стороною.

Учинено в *Львові* *11 грудня 2025* року
у двох оригінальних примірниках, кожний з яких польською та українською мовами, при цьому обидва тексти є рівноавтентичними.

За Уряд Республіки Польща

За Кабінет Міністрів України

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~odpisem~~
Warszawa, dnia 30.12.2025^{r.}

Juchniewa

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE.950.71.2026 / 3

JS

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Dot.: DPT.2703.32.2019 / 77

Pan Marcin Kierwiński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o współpracy w zwalczaniu przestępczości, podpisanej we Lwowie dnia 11 grudnia 2025 roku, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem wniosku o ratyfikację umowy międzynarodowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Umowa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Z wyrazami szacunku